

bart ikke været helt koncentreret, da han lyttede – er, at jeg har gjort mig til talsmand for, at man, når det gælder arbejdsløshedsdagpenge, burde beregne arbejdsløshedsdagpengene efter en såkaldt årsindkomstmådel, et forslag, som den tidligere statsminister hr. Poul Nyrup Rasmussen i øvrigt lancerede i sin regeringstid. Men det er en helt anden historie.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Man kan ikke, når man hører Venstres ordfører her, lade være at tænke på, at problemet egentlig er, at man vitterlig mener, at de udlændinge, der kommer hertil, simpelt hen ikke gider arbejde. Det er sådan lidt det, der gennemsyner indlæggen fra Venstres ordfører.

Det er jo sjovt, at man bruger ordet starthjælp om noget, som i virkeligheden er en massiv nedskæring, og så bruger argumentationen, at de mennesker kommer fra lande, hvor de tjener væsentlig mindre. Man kan så stille det frejdige spørgsmål: Er det sådan, at deres udgifter også tilsvarende bliver sænket i forhold til lønnen? For så giver det selvfølgelig mening. Men hvis man mener, at de skal leve af de der 1.500 kr., må vi sige, at så holder argumentationen ikke.

Problemet er selvfølgelig, om man tror, at det her vil gavne deres integration i det danske samfund. Hr. Flemming Oppfeldt nævnte selv begrebet uvirksomhed – sådan tror jeg, det blev udtrykt – og bandevirksomhed. Det får mig til at tænke på: Er det sådan, at man i virkeligheden tror, at det skulle have sådan en speciel kriminalpræventiv virkning, at man lader folk leve på noget nær sultegrænsen eller en sulteløn? Tror man, det specielt skulle bekæmpe deres tendens til at begå kriminalitet, berigelse osv.?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Karen J. Klint for tredje gang og derefter fru Line Barfod for tredje gang.

Kl. 20.30

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det, som kalder mig herop nu, er den omskrivning med, at når man tager en væsentlig del af folks kontanthjælp og kalder det starthjælp, er det en belønning. Når man fjerner penge, hedder det altså belønning.

Det ligner næsten den debat, vi havde i går, hvor det bare hed nedskæringer, når der blev givet flere penge til de ældre og flere penge til sy-

gehusene. Nu hedder det belønning, når man tager pengene permanent, og det kan man da undre sig over. Når man nu belønner de mennesker med at fjerne en masse penge og straffer kommunerne ved, at de skal give en masse enkeltudgifter, er mit spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt: Tror hr. Flemming Oppfeldt ikke, at det også bliver en merudgift for kommunerne?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Line Barfod for tredje gang, og så er det hr. Flemming Oppfeldt for at svare.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Efter det, hr. Flemming Oppfeldt siger, kan folk bare vælge at få sig et arbejde i stedet for at skulle klare sig for denne generøse ydelse, hvor man har 1.500 kr. om måneden til mad osv.

Jeg vil gerne høre, om hr. Flemming Oppfeldt vil give folk en jobgaranti. Vil hr. Flemming Oppfeldt sikre, at der er et job på normale vilkår og til en overenskomstmæssig løn, hvis man ønsker det? Eller er meningen med forslaget i virkeligheden, at man ønsker at få skabt et stort gråt arbejdsmarked og at få trykket lønnen ned?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil fastholde, at hvis to voksne og to børn med starthjælpen i hånd og med en beskæftigelsesindsats på 14 timer kan få 13.000 kr. i rådighedsbeløb, er det en generøs trædesten ind i vort samfund. De 1.500 kr., som Erhedslisten nævner, genkender jeg overhovedet ikke fra de oplysninger, som Folketinget har fået stillet til rådighed, og det står overhovedet ikke i lovfor-slaget.

Til fru Karen J. Klint og Socialdemokratiet vil jeg sige: Når Socialdemokratiet opererer med at reducere ydelserne med en tredjedel, gør man jo principielt det samme som det, der er fremlagt her. Der er egentlig ikke nogen særlig stor forskel. Vi opererer jo ikke med en fattigdomsydelse; hvis man skal tage en gennemsnitsbetragtning, opererer vi med noget, der ligner folkepensionens grundbeløb, og noget, der ligner SU plus forsørgertillæg og boligudgifter oveni. Det er altså et beløb; man helt klart kan leve af.

Et af spørgsmålene var, om kommunerne vil spare penge på det, eller om de vil få ekstraudgifter. Jeg tror faktisk, kommunerne vil kunne spare, ved at vi får flere mennesker til at blive selvforsørgende i vort samfund. Det er det, der